

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 14^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1940

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΔΡΑΣ

Ὁ Πρόεδρος προκηρύσσει τὴν πλήρωσιν μιᾶς τακτικῆς ἑδρας τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας (ἀρχαίας, μέσης καὶ νεωτέρας) καὶ τάσσει προθεσμίαν ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων τὴν 14^{ην} Μαΐου 1940.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ

Ἐξελέγη ἀντεπιπέλλον μέλος ἐν τῇ τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν ὁ Ἄλέξανδρος Καββαδίας, ἰατρός.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς παρουσιάζει τὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἀποσταλέντα νέα βιβλία.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

Ὁ Ἐπ. Ὠωμόπουλος, πρόεδρος μέλος, ἐκθέτει νέαν ζωγραφικὴν σύνθεσιν αὐτοῦ καὶ ἀναπτύσσει αὐτὴν διὰ τῶν ἐξῆς:

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω σήμερον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν πίνακα μεγέθους 2.42×1.37 ἑκατ. τοῦ μέτρου ἀπεικονίζοντα χειμερινὴν σκηνὴν ἀπὸ τὸν Χελμόν. Τὴν σύνθεσιν ταύτην εἶχον ἐμπνευσθῆ πρὸ δύο ἐτῶν εὐρισκόμενος εἰς τὰ ἄνω Σουδενὰ τῶν Καλαβρυτίων, ὅπου καὶ ἐξετέλεσα τὸ προσχέδιον, εἰς τὸ τέταρτον τοῦ παρόντος πίνακος, οὗτινος ἢ φωτογραφία ὑπάρχει εἰς τὰ πρὸ καιροῦ κατατεθέντα ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν λευκώματα. Ἐκτοτε δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐκτελέσω τὴν σύνθεσιν ταύτην εἰς μέγα μέγεθος, διότι μοὶ ἔλειπον σχετικαὶ μελέται. Ἐφέτος ὅμως μεταβάς εἰς τοὺς περὶ τὸν Χελμόν χώρους ἠδυνήθην νὰ εὔρω ἐν ἀφθονίᾳ

καὶ χιόνας καὶ ὀμίχλας καὶ ἐπανελθὼν ἐξετέλεσα αὐτὴν ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς διαστήματος, ἐργαζόμενος ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἐσπέρας διὰ νὰ μὴ χάσω τὴν ἐντύπωσιν τῆς καλῶς πλέον εἰς τὴν μνήμην μου ζωηροῦς ἐντυπώσεως τῶν στιγμιαίων ἐναλλαγῶν τοῦ φωτὸς ἐπὶ τῶν χιόνων, καὶ ἐπιλοφόρησα αὐτὴν «καταχνιὲς καὶ χιόνια στὸ Χελμό».

Πρὸς τούτοις ὀφείλω νὰ σᾶς κάμω γνωστὸν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετέλεσα ἀποτίων φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν πολυύμνητον Χελμόν, τὸν διδάσκαλόν μου διὰ τὸ ὑπαιθρόν του, τὸν ὁποῖον πρὸ τεσσαρακονταετίας ἀκριβῶς πρωτοεἶδον καὶ ἐθαύμασα καὶ θαυμάζω καὶ ζωγραφίζω. Προορίζω δὲ τὸν πίνακά μου τοῦτον διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τοῦ Ζαπτείου ἣτις γενήσεται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν προτοῦ ὅμως τὸν ἀποστείλω ἐκεῖ ἐθεώρησα καθήκόν μου νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως εὐμενῶς τὸν ἐξετάσητε καὶ κρίνητε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΕΔΡΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΛΟΓΙΑ.—Über den Ausbruch des Santorin-Vulkanes* von 1939, von G. C. Georgalas und P. Kokkoros. (Erste vorläufige Mitteilung, mitgeteilt am 15. X. 1939).

EINLEITUNG

Nach einer Ruhezeit von ca 11½ Jahren (März 1928 bis August 1939) befindet sich der Vulkan von Santorin wieder in Tätigkeit. Wir haben schon seit den ersten Tagen den Ausbruch an Ort und Stelle verfolgt und wollen zunächst durch die gegenwärtige *vorläufige* Mitteilung einen zusammenfassenden Bericht einiger, über die zu Beginn des Ausbruches bis zum 23. September 1939 erfolgten, bedeutender Phänomene geben. Eine ausführlichere Beschreibung der Entwicklung aller Phänomene, sowie die Durchforschung der Dynamik und der Morphogenese und ein Artvergleich des gegenwärtigen Ausbruches mit den älteren Ausbrüchen, sollen in unserer endgültigen Arbeit angegeben werden, die nach dem Ende des Ausbruches veröffentlicht wird.

VORZEICHEN DES AUSBRUCHES

Die Wiederbelebung der vulkanischen Kräfte kündeten einige Phänomene an, die leider nicht von Wissenschaftlern verfolgt werden konnten, sondern nur von einigen Fischern, einigen Seeleuten, und von den Behörden der Gemeindestadt Fira.

* Γ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ ΚΑΙ Π. ΚΟΚΚΟΡΟΥ.—Περὶ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἠφαιστείου τῆς Σαντορίνης τοῦ 1939. (Πρώτη πρόδρομος ἀνακοίνωσις, γενομένη τῆν 15 Ὀκτωβρίου 1939).